

U posljednje vrijeme, mi sudski vještaci, izloženi smo brojnim pitanjima i zahtjevima za stručnom pomoći građana, novinara, šire javnosti vezanim uz tumačenje problematike ugradnje razdjelnika.

U dokumentu u prilogu pokušali smo pojasniti neka otvorena pitanja oko razdjelnika, razjasniti neke mitove i zablude i pokušati približiti široj javnosti tu temu.

Također, želja nam je ukazati na moguće načine uštede kao i određivanja pravednije raspodjele troškova grijanja/tople vode između stanara u pojedinoj zgradi koji su ugradili razdjelnike.

Važno je obratiti pažnju, da je u prosjeku učešće toplinske energije za grijanje registrirane preko razdjelnika u svakom stanu, samo cca 50 % troška na svakom mjesečnom računu.

Kako je to pojašnjeno u našem dokumentu, preostalih 10-20 % predstavljaju troškovi grijanja tople vode, ali su čak 30-40 % fiksni troškovi koji sačinjavaju svaki mjesečni račun za isporučenu toplinsku energiju u zimskom razdoblju.

Kako građani mogu pravednije raspodijeliti troškove grijanja unutar jedne zgrade?

Prvenstveno odabirom odgovarajućeg modela raspodjele troškova kojim se određuje ukupna cijena utrošene toplinske energije. Radi se o „igranju“ s međusobnim odnosima učešća troškova topline obračunate preko razdjelnika i preko učešća stambene površine pojedinog stana u ukupnoj stambenoj površini zgrade. U našem dokumentu to smo pokušali objasniti da bude jasnije široj javnosti.

Treba na kraju istaknuti, da se ti odnosi mogu mijenjati praktički svaki mjesec – samo treba ovlašteni predstavnik stanara promijeniti odredbe ugovora s gradskom toplanom, sve dok se ne postigne zadovoljavajući, najpravedniji omjer između tih faktora. Svaka zgrada ima svoj vlastiti način korištenja zgrade i o tome ovisi koji će biti najpravedniji način međusobne raspodjele troškova između energije obračunate kroz impulse (Razdjelnici) i energije obračunate kroz stambenu površinu. Ti odnosi se prema Pravilniku mogu kretati od 50:50% do 90:10 %.

Zaključno, smatramo da treba jasno istaknuti da razdjelnici ne štede energiju. Razdjelnici predstavljaju samo jedan od načina raspodjele troškova grijanja na sve stanove.

Razdjelnici ne mogu povećati ukupne zbrojene troškove svih stanara za utrošenu topl. energiju.

U praksi, razdjelnici pomažu da se stanari počnu ponašati racionalno, da se „ne šetaju po stanu u kratkim rukavima na +26C kad je vani -5C“. Takvim racionalnim pristupom, zgrade koje su uvele razdjelnike u prosjeku su uštedile, odn. smanjile 20-40 % količine ukupno utrošene toplinske energije.

Generalno gledano, za društvo u cjelini, može se zaključiti da su razdjelnici svakako pozitivna stvar. Možda ne za sve stanare, ali svakako za većinu.

Razdjelnici predstavljaju i jedan od načina osvještavanja društva o potrebi racionalne uporabe energije. Također, oni su samo prvi korak u postizanju i unapređenju energetske učinkovitosti.

Sljedeći korak trebala bi biti energetska obnova ovojnica svih zgrada. Time bi se postigla dodatna ušteda energije od dodatnih 30-50 %.